Dijous 18 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-23): En aquells dies, havent arribat Jesús a la regió de Cesarea de Filip, preguntava als seus deixebles, dient: «Qui diuen els homes que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns que Joan Baptista, d'altres que Elies, uns altres que Jeremies o un dels profetes». Els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». I responent Simó Pere, li diu: «Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu». I responent Jesús, li diu: «Benaurat ets, Simó Barjona, perquè no t'ha revelat això ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare, que està en els cels. I jo et dic que tu ets Pere, i damunt aquesta pedra edificaré la meva Església; i les portes de l'infern no prevaldran contra ella. Et donaré les claus del regne dels cels, i tot allò que lligaràs a la terra serà lligat als cels, i tot allò que deslligaràs a la terra serà deslligat als cels». Llavors ordenà als deixebles que no diguessin a ningú que ell era el Crist.

Des d'aleshores començà Jesús a manifestar als seus deixebles que convenia que ell anés a Jerusalem, i patís moltes coses de part dels ancians i dels grans sacerdots i dels escribes, i que fos mort, i que al tercer dia ressuscités. I prenent-lo a part Pere, començà a increpar-lo, dient: «Lluny de tu això, Senyor! No et succeirà tal cosa». Però ell, adreçant-se a Pere, li digué: «Ves-te'n del meu davant, Satanàs! M'ets escàndol, perquè no trobes el gust de les coses de Déu sinó de les dels homes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No trobes el gust de les coses de Déu sinó de les dels homes»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús proclama afortunat Pere per la seva encertada declaració de fe: «I responent Simó Pere, li diu: 'Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu'. I responent Jesús, li diu: 'Benaurat ets, Simó Barjona, perquè no t'ha revelat això ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare, que està en els cels'» (Mt 16,16-17). En aquesta felicitació Jesús promet a Pere el primat en la seva Església; però poc després li fa una reconvenció per manifestar una idea massa humana i equivocada del Messies: «I prenent-lo a part Pere, començà a

increpar-lo, dient: ‘Lluny de tu això, Senyor! No et succeirà tal cosa’. Però ell, adreçant-se a Pere, li digué: ‘Ves-te’n del meu davant, Satanàs! M’ets escàndol, perquè no trobes el gust de les coses de Déu sinó de les dels homes’» (Mt 16,22-23).

Hem d'agrair als evangelistes que ens presentin els primers deixebles de Jesús tal com eren: no uns personatges idealitzats, sinó gent de carn i ossos, com nosaltres, amb llurs virtuts i defectes; això ens els fa propers i ens ajuda a veure que el perfeccionament en la vida cristiana és un camí que tots hem de fer i que ningú no neix ensenyat.

Com que ja sabem de quina manera va anar la història, acceptem que Jesucrist hagi estat el Messies sofrent profetitzat per Isaïes i hagi donat la seva vida a la creu. El que ens costa més d'acceptar és que nosaltres haguem de continuar fent present la seva obra a través del mateix camí d'entrega, renúncia i sacrifici. Imbuïts com estem en una societat que propugna l'èxit ràpid, aprendre sense esforç i de manera divertida, i aconseguir el màxim guany amb el mínim treball, és fàcil que acabem veient les coses més com els homes que com Déu. Un cop rebut l'Esperit Sant, Pere va aprendre per on passava el camí que havia de seguir i va viure en l’esperança. «Les tribulacions del món són plenes de tristor i buides de premi; però les que sofrim per Déu es veuen suavitzades per l'esperança d'un premi etern» (Sant Efrem).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ningú no pot tenir Déu per Pare si no té l’Església per Mare» (Sant Cebrià)

- «Fe i seguiment del Crist estan estretament relacionats. I, ja que suposa seguir el Mestre, la fe ha de consolidar-se i créixer. Pere i els altres apòstols van avançar per aquest camí, fins que la trobada amb el Senyor ressuscitat els va obrir els ulls a una fe plena» (Benet XVI)

- «Madurats amb la gràcia de l’Esperit Sant i atrets pel Pare, creiem i confessem de Jesucrist: ‘Vós sou el Crist, el Fill del Déu vivent’ (Mt 16,16). Sobre la roca d’aquesta fe, confessada per sant Pere, el Crist va edificar la seva Església (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 424)